

Fățarnicia popilor

VOCEA VÂLCII

Fărădoar și poate, sunt o femeie credincioasă. Am fost botezată ortodox și cred în Dumnezeu cu toată tăria. Mi-e teamă să nu fac ceva rău pentru că știu, în adâncul ființei mele, că EL mă va răsplăti pe măsura faptelor. Posturi nu prea țin, nici nu prea merg la slujbe, decât de Paști și Crăciun, câteodată mai și înjur, dar, cu toate astea am credință. Și de fiecare dată când mi-e greu, mă rog Lui să mă ajute. Surprinzător sau nu, am ieșit mereu la liman și am simțit ajutorul divin. Credincioși ca mine, sunt mulți. Se poate observa ușor După numărul celor care merg duminica la slujbe sau După barometrele de opinie care arată că românii au cea mai mare încredere în Biserică. Aici, însă, cred că trebuie făcută o paranteză. Sondajele sunt făcute de oameni inteligenți care știu să manipuleze masele. Astfel, în momentul în care îl întrebi pe om dacă are încredere în Biserică, bineînțeles că răspunsul său este afirmativ. Însă, în mintea lui biserică și preoții se confundă cu credința în Dumnezeu. Din păcate, sunt două lucruri total distincte și care ar trebui separate. Una este credința în Dumnezeu și altă poveste este încrederea într-o Față bisericească. Nu vreau să spun că toți preoții sunt corupți și puși pe înavuțire, însă în ultimul timp am asistat la multe scandaluri publice ce au implicat Biserica și pe unii dintre trimișii Domnului, că rora, cu voia dvs., o să le spun, simplu popi.

toată lumea a observat că episcopul nostru, PS Gherasim, la venerabila vârstă de 94 de

ani, este încă în putere, vivace. Pe mulți i-am auzit spunând: „Se ține bine, domnule”. Care o fi secretul rezistenței lui, m-am întrebat? Prin târg, se aude că PS-ul nostru poartă lentile de contact, pe care și le schimbă în fiecare an în Germania. Și n-ar fi doar asta, că până la urmă fiecare e liber să facă ce vrea. Am mai auzit ceva, care m-a indignat profund. Se pare că PS-ul cel sprinten face niscavai tratamente geriatrice tot prin Germania. Tratamente care au costuri exorbitante.

Tot o dată pe an, PS Gherasim se întinerește cu celule și sânge de nou născut. Este strigător la cer. În condițiile în care în Vâlcea sunt destui copii și bătrâni care-și așteaptă rândul la un transplant sau care nu au bani să se trateze de boli incurabile precum cancerul, leucemia sau SIDA, Prea Sfinția Sa Gherasim face tratamente de miliarde lei vechi pentru reținerea celulelor la cele mai scumpe și bune clinici din lume.

N-am auzit până acum ca Episcopia să fi donat bani pentru vreun copil care suferă de o boală gravă pentru a-i fi salvată viața. Nu, pentru că PS-ul nostru caută frenetic, scoțând miliarde din buzunar, elixirul tinereții pentru a rămâne, speră el, veșnic în scaunul episcopal.

Îl somez pe Prea Sfinția Sa Gherasim să aibă o poziție publică vizavi de cele afirmate mai sus. Să ne spună dumnealui care este costul real al acestor tratamente și din ce bani sunt plătite ele. De altfel, mai am o nelămurire. Cum o fi reușit să strângă în anul care a trecut o avere de 30 miliarde lei vechi, bani pe care i-a depus la sfârșitul anului într-o bancă, în condițiile în care Legea Sfântă cere prelaților să ducă o viață modestă, evlavioasă și în credință? Din păcate, mi-e greu să anticipez la cât se ridică averea personală a episcopului, în condițiile în care a reușit să strângă 30 miliarde lei vechi doar într-un an. Oare toate aceste extravagante pe care și le permite PS-ul nostru nu intră în contradicție cu însăși condiția de preot, slujitor al lui Dumnezeu?

E drept, că După Revoluție a apărut și categoria popilor șmecheri, care au tras pe turta lor din ajutoarele venite din străinătate, din banii ce-i lasă fiecare om pentru acatiste sau lumânări și, nu în ultimul rând, din afaceri verzoase, în care Episcopia Râmnicului și a Oltului este implicată până peste cap.

Ca și cum toate acestea nu ar fi fost și așa mult prea mult, iată, un alt scandal se abate acum asupra Episcopiei. El se referă la plata impozitelor pentru salariile celor peste 800 de preoți din județ. După ce a apărut în Vocea Vâlciei că Episcopia nu a virat banii pentru impozitele pe salarii, în ultima zi a anului 2006, au alergat fuguța – fuguța de au plătit dările la Trezorerie. La un calcul simplu și superficial, se poate concluziona că într-o lună de zile, Episcopia a strâns de la preoți frumoasa sumă de aprox. 3 miliarde lei vechi. Dacă mergem cu calculul mai departe, într-un an de zile s-a strâns suma de aprox. 36 miliarde lei vechi.

Ce s-a întâmplat cu banii? De ce n-a catadicsit conducerea Episcopiei să facă plățile

pentru impozitele salariale ale preoților la timp? N-aș vrea să cred că și-a băgat necuratul coada și că Groșenoiu&company au mai găsit o altă cale de făcut bani. Din moment ce preoților li s-au oprit, din venit, banii aferenți impozitelor, lună de lună, de ce nu au ajuns ei la bugetul statului, așa cum cere legea? S-a împiedicat contabilul pe drum de la Episcopie înspre Trezorerie? Greu de crezut! Sau a făcut o voltăpe la vreo bancă comercială și i-a pus acolo cu o dobândă frumușică? Întreb, nu dau cu parul. Ar mai fi o problemă de luat în calcul. Nu intenționez să-i pun în cap toată preoțimea județeană episcopului, însă e bine de știut că în condițiile în care plățile s-au făcut cu o așa de mare întârziere, este posibil ca ei să piardă câteva puncte la vechime. Asta, pentru când vor ieși la pensie.

Din cei aproape de 800 de preoții, câți sunt în Vâlcea, majoritatea sunt tineri. Ei sunt lideri spirituali ai comunităților pe care le conduc. Unii dintre ei au impresionante activități de misionariat în țară și străinătate. Vorbesc într-un limbaj normal și, spre deosebire de unii dintre confrății lor, nu se feresc să discute inteligent despre Dumnezeu. Ei duc cuvântul Domnului din casă în casă, pe ploaie, vânt sau ninsori. Nu se sfiesc să meargă kilometri întregi pe jos și intră în fiecare gospodărie pentru a le da oamenilor binecuvântarea. Ei sunt soluția normală la criza în care se află bisericile din Vâlcea și România, încă aflate sub oblăduirea unor mărunți informatori la Securitate, așa cum este și episcopul nostru.

Magda Tolea